

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 122.794 van 15 september 2003
in de zaak A. 121.183/XIV-10.040.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombardstraat 23

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Sierra Leone nationaliteit, op 17 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 2002 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDERELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Sierra Leoonse nationaliteit, komt in België binnen op 10 februari 2002 waar hij zich op 11 februari 2002 vluchteling verklaarde.

1.2. Op 26 februari 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 22 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U beweerde de Sierraleoonse nationaliteit te bezitten, tot de foullah-etnie te behoren en uit Gbentu (Koïnadugu district) afkomstig te zijn. Op 17 mei 2000 vielen de rebellen van het "RF" (sic) (waarvan u de betekenis niet kent) uw dorp, Gbentu, binnen. U bevond zich op dat moment op de markt en u trachtte de benen te nemen. U kwam echter niet ver en werd door drie rebellen gevat. U werd met andere dorpelingen op de marktplaats verzameld. U diende geplunderde goederen te dragen en de weg naar Kabala te tonen. U heeft sedert die dag geen nieuws meer vernomen over uw moeder, H. B., en van uw broertje, C. A.. Vóór uw vertrek met de rebellen uit uw dorp passeerde u langs uw woning en zag u het dode lichaam van uw vader, C. M. J., liggen. U verliet het dorp met zeven mannen, waaronder U. B. en M. D., en vier vrouwen. De groep rebellen, die onder leiding stond van een commando, “Black Jesus”, begaf zich op weg naar hun kamp in Bongema (Kono district). De rebellen vielen ongeveer twee dorpen aan onderweg, waarvan u de namen niet kent. De rebellen brachten eveneens drie vrouwen en één jongen onderweg om. U verbleef in Bongema in een woning met U. en M. en rebellen. U werd bedreigd en u werd geslagen en ruw behandeld. U werd verplicht alcoholische dranken te nuttigen en "jamba" (marihuana) te roken. U diende bijna dagelijks diamanten voor de rebellen op te graven in de streek rond Bongema. U

werd permanent bewaakt. Einde 2001 was het ontwapeningsproces volop aan de gang, maar de rebellen in Bongema weigerden te ontwapenen. De Ecomog (West-Afrikaanse vredesmacht) waarschuwde hen dat ze zouden aangevallen worden, indien ze bleven weigeren. De gevangenen werden naar Njaima overgebracht, alwaar u een week verbleef. Njaima stond onder controle van de rebellen, die werden geleid door de "second-in-command" van "Black Jesus", "Commando Roadblock". Na een week werd u door de rebellen te voet naar de streek rond Tongo gebracht, alwaar u in een dorp, Giehun, verbleef. U deelde er opnieuw een woning met Ulure en Modibiru en u diende voor de rebellen kimberliet op te delven. Op Nieuwjaarsdag 2002 namen de rebellen u en andere gevangenen mee naar een rivier om jullie te amuseren (drinken, muziek). De rebellen hadden reeds veel gedronken. U vertelde hen dat u zich even ging afzonderen om naar het toilet te gaan en u maakte van de gelegenheid gebruik om de benen te nemen. U verbleef ongeveer twintig dagen in het woud, tot u een zakenrelatie van uw vader, C. A., in een dorp, Baffa, in de omgeving van Kenema ontmoette. U legde C. uit dat u was ontsnapt uit de handen van de rebellen. CC. vertelde u dat de chief van Gbentu, Foday Mussa, uw naam had doorgegeven aan de Sierraleoonse autoriteiten. U werd verdacht van het doorgeven van informatie aan de rebellen tijdens hun aanval op Gbentu. Ook de namen van U. en M. waren doorgegeven aan de Sierraleoonse autoriteiten. De chief had de jeugd van zijn dorp opdracht gegeven om u te doden. U was bang. CC. besloot u te helpen het land te verlaten. Op 7 februari 2002 reisde u vanuit Baffa met de auto via Bo naar Conakry (Guinee), alwaar u 's anderendaags aankwam. Op 8 februari 2002 reisde u vanuit Conakry, onder begeleiding van CC., per vliegtuig naar België (met tussenlanding in Marokko), alwaar u 's anderendaags aankwam. U vroeg op 11 februari 2002 asiel aan in België. Er dient te worden benadrukt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag een uiting zouden zijn van een geïndividualiseerde "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, omdat u hierover incoherente, vage en weinig aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, betreffende feiten die de kern van uw asielrelaas raken. Vooreerst kunnen er enige vraagtekens worden geplaatst bij uw vermeende (gedwongen) inlijving door de rebellen in Gbentu op 17 mei 2000 en uw verblijf bij de rebellen tot Nieuwjaar 2002. Zo stelt u voor het Commissariaat-generaal (CG) geheel in strijd met de werkelijkheid dat de algemene groepsnaam van de rebellen in Sierra Leone "RF" zou zijn (CG p. 4) en kan u overigens de betekenis niet geven van de door u opgegeven afkorting (CG p. 5). Uw eventuele "verantwoording" voor uw onwetendheid, met name dat u nooit naar school bent geweest, schiet in dit verband ruimschoots tekort, aangezien het hier om een rebellengroep gaat die reeds sedert tien jaar strijd levert/leverde in Sierra Leone (RICHARDS, P., *Fighting for the Rain Forest*, 1996) en waarvan u nota bene beweert bijna twee jaar bij deze groep te hebben verbleven (CG pp. 7 en 22). Wanneer u door het Commissariaat-generaal naar namen van prominente rebellenleiders wordt gevraagd, kan u er met uitzondering van Foday Sankoh, "Mosquito" en de rebellenleiders van uw groep, "Black Jesus" en "Commando Roadblock", geen geven (CG p. 5). Ook wanneer u namen van prominente rebellenleiders tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal worden voorgelegd, zoals Sam Bockarie en Issa Sesay, tast u volledig in het duister (CG p. 6) (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Over I. S. verklaart u zelfs totaal in strijd met de werkelijkheid te vermoeden dat hij lid is van de regering en opkomt tijdens de (komende) verkiezingen (CG p. 6). U kent tijdens het verhoor in dringend beroep, buiten "Black Jesus" en "Commando Roadblock", geen enkele naam van rebellen uit de groep waar u bij verbleef (CG pp. 13, 16 en 20), alhoewel u verklaart dat er meer dan honderd rebellen in uw groep zaten (CG p. 12) en u met rebellen in eenzelfde woning verbleef (CG p. 13). U kan verder voor het Commissariaat-generaal de etnische origine en ware naam van de rebellenleiders, "Black Jesus" en "Commando Roadblock", niet preciseren (CG p. 5). U verklaart verder voor het Commissariaat-generaal dat uw vader werd omgebracht door de rebellen tijdens de aanval op Gbentu (CG p. 8). U verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u de rebellen de weg diende te tonen naar Kabala (CG p. 8) (voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (verhoor dd. 22 februari 2002) vermeldde u nog "naar Kono" (DVZ p. 12)), waarna u met de rebellen uw weg vervolgde tot Bongema, maar u slaagt er niet in om met uitzondering van Gbindi, Limbaya, Koindukora, Bumbuna, Small Sefadu en Yengema dorpen of steden die u hierbij zou hebben gepasseerd op te

noemen (CG pp. 10 en 11), waarbij er moet worden opgemerkt dat Gbentu, Gbindi en Limbaya in elkaars onmiddellijke omgeving liggen en overigens niet de meest directe weg naar Kabala zijn (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Small Sefadu en Yengema liggen overigens ook niet direct op de weg van Bumbuna naar Bongema (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Wanneer u door het Commissariaat-generaal naar dorpen wordt gevraagd die onderweg door de rebellen werden aangevallen, antwoordt u terzijde en stelt u dat Kono reeds lang gecontroleerd werd door de rebellen (CG p. 11). Wanneer nogmaals door het Commissariaat-generaal wordt gepoogd een antwoord van u te krijgen, stelt u opnieuw dat de rebellen reeds vele delen van Sierra Leone controleerden (CG p. 12). Wanneer u door het Commissariaat-generaal tot slot uitdrukkelijk wordt gevraagd of de rebellen op weg naar Bongema dorpen of steden hebben aangevallen, antwoordt u uiteindelijk bevestigend en stelt u dat er twee dorpen werden aangevallen, maar kan u niet verduidelijken welke dorpen dit dan wel waren (CG p. 12). U verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u in Bongema in een woning verbleef met "vele anderen" (CG p. 13). Wanneer u vervolgens door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd met wie u in de woning verbleef, antwoordt u met U. en M., en rebellen, maar kan u niet specificeren hoeveel rebellen in uw woning verbleven en kan u ook geen namen verstrekken van rebellen met wie u in de woning verbleef (CG p. 13). Uw verklaring, met name dat de rebellen in "shiften" werkten (CG p. 13), komt weinig overtuigend over. Op de vraag van het Commissariaat-generaal wie er kookte in uw woning, antwoordt u vrouwen die gevangen genomen waren, maar kan u geen enkele naam verschaffen, omdat u "het vergeten bent" (CG p. 14). Verder is het vrij merkwaardig dat u, buiten U. en M., geen enkele andere naam van een medegevangene kan verstrekken (CG p. 21). U verklaart in dit verband dat jullie naar elkaar refereerden met "oga", hetgeen een weinig aannemelijke is (CG p. 21). U verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u in Njaiama in een woning velen" verbleef, maar, met uitzondering van U. en M., kan u opnieuw geen andere namen verstrekken (CG p. 18). Hetzelfde geldt voor uw medebewoners in de woning in Giehun (CG p. 20). U verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u eind 2001 vanuit Bongema naar Tongo (en vervolgens naar Giehun) werd overgebracht, maar u kan buiten Njaiama geen namen van dorpen of steden op weg naar Tongo geven (CG p. 18). Ook omtrent uw ontsnapping uit de handen van de rebellen op Nieuwjaar 2002 legde u weinig aannemelijke verklaring af voor de diverse Belgische asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken en Commissariaat-generaal). U verklaarde immers voor de Dienst Vreemdelingenzaken in februari 2002 erin geslaagd te zijn te ontsnappen (DVZ p. 12), terwijl u voor het Commissariaat-generaal uw ontsnapping op Nieuwjaarsdag 2002 situeert (CG p. 22). Overigens zijn uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw ontsnapping weinig ernstig te noemen. Immers, u verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u bijna gedurende twee jaar permanent werd bewaakt door de rebellen (CG pp. 14, 16 en 19). Het is dan ook weinig aannemelijk dat de rebellen u op Nieuwjaarsdag zonder meer de toelating zouden hebben gegeven u even te verwijderen, gezien de permanente bewaking waaronder u voordien stond. U stelt voor het Commissariaat-generaal dat de rebellen die dag veel hadden gedronken, hetgeen een weinig afdoende verklaring is, gezien u beweert dat ze voordien ook dronken (CG p. 16).

Verder beweerde u nog voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat CC. Amadu u vertelde dat het hoofd van het dorp een rapport had geschreven aan de politie van Freetown waarin hij stelde dat u en nog vijf anderen, die samen met u door de rebellen opgepakt waren, gevaarlijke personen waren en dat jullie gevangen genomen of gedood moesten worden (DVZ p. 12), terwijl u voor het Commissariaat-generaal verzekert dat CC. u vertelde dat de chieft slechts uw naam en die van U. en M. (drie in totaal) had doorgegeven aan de Sierraleonse autoriteiten (CG p. 24).

Bovendien kunnen uw verklaringen over uw "vrees voor vervolging" door de huidige Sierraleonse autoriteiten, zelfs indien die aan de werkelijkheid zouden beantwoorden (quod non), met name door het regime van president Kabbah, in belangrijke mate worden gerelativeerd. U stelt dat u vervolging vreest door de Sierraleonse autoriteiten, omdat u zou worden verdacht door de chieft van Gbentu informatie te hebben verstrekt aan de rebellen tijdens hun aanval op Gbentu op 17 mei 2000. In dit verband kan worden opgemerkt dat u zich louter steunt op de verbale verklaring van een zakenrelatie van uw vader, CC. Amadu, die het op zijn beurt "van mensen" had vernomen (CG pp.

23 en 26). U blijkt - aldus uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal - op geen enkel moment effectief problemen met de Sierra Leoneanse autoriteiten te hebben gehad. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat uit vaststellingen van de "Office for the Coordination of Humanitarian Affairs" (OCHA) van de Verenigde Naties in november 2001, blijkt dat "ex-combatants" zich opnieuw reïntegreren in uw dorp Gbentu (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Er dient ook nog te worden opgemerkt dat u zich - aldus uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal - op geen enkel moment schuldig zou hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen en zelfs uw vader zou hebben verloren tijdens een aanval van de rebellen op Gbentu. Ook uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal omtrent uw reisweg (vanuit Baffa) zijn weinig overtuigend. U slaagt er immers niet in om, met uitzondering van Bo, enig dorp of stad op de weg van Baffa naar Conakry (Guinee) te geven (Cg p. 26). U kan evenmin tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal specificeren met welke luchtvaartmaatschappij u vanuit Conakry u naar België reisde (CG p. 27), alhoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde met Air Maroc te hebben gereisd (DVZ p. 11). U slaagde er voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ p. 12) en tijdens het verhoor in dringend beroep (CG p. 27) niet in details te verstrekken omtrent het paspoort (naam, foto, visum) waarmee u naar België zou hebben gereisd. U blijkt overigens niet in het bezit te zijn van enig document dat een controle van uw reisweg en identiteit mogelijk zou kunnen maken. Tot slot brengt uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen andere elementen naar voor die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen. (...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert:

"EERSTE MIDDEL.

Schending van de art. 39 e.v. van de Wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, van de artikelen 51/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van het algemeen principe van de rechten van de verdediging;

Doordat,

De verzoekende partij tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 januari 2002 werd bijgestaan door een tolk die het Nederlands niet machtig was en dat uit niets blijkt dat de ambtenaren die het interview hebben afgenomen, de engelse taal machtig zouden zijn,

Terwijl de verzoekende partij krachtens de voormelde wetsbepaling recht had te worden bijgestaan door een tolk of tolken die naar de taal van de procedure vertaalden, zijnde het Nederlands, nu de Minister deze taal had bepaald overeenkomstig art. 51/4 van de Vreemdelingenwet en de procedure dus diende door te gaan in het Nederlands;

Dat bij het vertalen eerst van het Krio naar het Engels en vervolgens van het Engels naar het Nederlands, noodzakelijkerwijze kwaliteit verloren gaat en dat aldus gemakkelijk fouten kunnen ontstaan;

Dat het gebruik van het Engels door de overheid in een procedure gevoerd voor een overheidsinstantie in België niet wordt toegelaten;"

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending inroept van artikel 39 e.v. van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, van de artikelen 51/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen principe van de rechten van de verdediging;

2.1.3. Overwegende dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet voorziet in een bijzondere regeling op het taalgebruik inzake de erkenningsprocedure als vluchteling; dat voornoemde artikelen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken derhalve niet van toepassing zijn; dat verzoeker bij zijn asielerklaring om een tolk verzocht, door de administratie op de Nederlandse "taalrol" werd ingeschreven en erover werd ingelicht dat de gehele procedure in het Nederlands zou gebeuren; dat in het geciteerde artikel niet expliciet wordt opgelegd dat de tolk die wordt gebruikt om de verklaringen van een kandidaat-vluchteling te vertalen, dit rechtstreeks dient te doen naar de proceduretaal; dat het in het administratief dossier duidelijk naar voren komt dat tijdens de gehele procedure het Nederlands de proceduretaal was; dat verzoeker nergens concreet aantoon op welke wijze de aanwending van een tolk Krio-Engels hem in zijn belangen heeft geschaad; dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk de concrete motieven vermeldt waarom verzoekers asielaanvraag als kennelijk ongegrond wordt bestempeld; dat verzoeker niet aantoon in welke mate deze motieven niet deugdelijk zijn en of deze hun oorsprong vinden in een slechte perceptie van het Engels in een Nederlandstalige procedure, maar zich beperkt tot een algemene argumentatie; dat, wat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging betreft, er dient op gewezen te worden dat deze rechten niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert:

“TWEEDE MIDDEL

Schending van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het artikel 118 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de Conventie van Genève, van art. 6 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, afwezigheid van redenen en op zijn minst een manifeste appreciatiefout en schending van het algemeen principe van de rechten van de verdediging;

Doordat,

De bestreden beslissing, zonder bijzondere beslissing van de Minister of zijn gemachtigde, de asielaanvraag van de verzoekende partij als "kennelijk ongegrond" kwalificeert en zulks als volgt motiveert: "Er dient te worden benadrukt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag een uiting zouden zijn van een geïndividualiseerde "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, omdat u hierover incoherente, vage en weinig aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, betreffende feiten die de kern van uw asiel relaas raken." en verder "Bovendien kunnen uw verklaringen over uw "vrees voor vervolging" door de huidige Sierraleonse autoriteiten, zelfs indien die aan de

werkelijkheid zouden beantwoorden (quod non), met name door het regime van president Kabbah, in belangrijke mate worden gerelativeerd.”;

Terwijl,

In de ontvankelijkheidsfase de kandidaat vluchteling kan volstaan met het afleggen van een samenhangend, niet tegenstrijdig en waarschijnlijk vluchtverhaal en in casu de Commissaris-generaal de bedrieglijkheid niet heeft weerhouden,

Dat in het geval van een minderjarige, behoudens bijzondere beslissing van de Minister of zijn gemachtigde, geen bevel om het grondgebied te verlaten mag worden afgegeven;

Dat de procedure die voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd nietig is en de nota's die door de jurist werden genomen betwist worden, door de verzoekende partij niet werden goedgekeurd en hem niet tegenstelbaar zijn, zekerlijk in de huidige omstandigheden, met name nu de minderjarige verzoekende partij niet werd bijgestaan door een tolk die het Nederlands machtig was en het interview in het Engels is doorgegaan;

Dat er onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat de verzoekende partij volstrekt ongeletterd is en noch kan lezen noch schrijven;

Dat, wanneer de redenering van de Commissaris-generaal wordt doorgetrokken er eenvoudigweg zou moeten gezegd worden dat de verzoekende partij ... niet uit Siërra Leone komt, vermits iedereen zou moeten weten wie de rebellenleiders zijn, hoe ze er uitzien en hoe de naam van de organisatie is;

Dat er nochtans niet getwijfeld wordt aan het feit dat de verzoekende partij afkomstig is uit Siërra Leone, want dat deze vraag uitdrukkelijk werd gesteld aan de tolk, die bevestigend heeft geantwoord, maar blijkbaar vond de jurist zulks niet belangrijk genoeg en heeft hij deze vraag toevallig niet genoteerd;

Dat de verzoekende partij op de vraag om dorpen op te sommen zulks heeft gedaan in een willekeurige volgorde, terwijl hij hierbij geen enkele fout beging;

Dat het niet ondenkbaar is dat sommige rebellen inderdaad hebben deelgenomen aan de recente verkiezingen in Siërra Leone (Siërra Leone trekt voor het eerst na tien jaar oorlog naar de stembus, Rebellen van het RUF presenteren zich nu als keurige politici, De Morgen, 14/5/2002);

Dat hetgeen voor de jurist van het Commissariaatgeneraal "merkwaardig" of "niet overtuigend" of "weinig aannemelijk" is, beoordelingen ten gronde zijn, die veel verder gaan dan een eerste onderzoek;

Dat er in feit een onderzoek ten gronde werd gevoerd, hetgeen niet mogelijk is in de huidige stand van de procedure;”;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het artikel 118 van het K.B. van 8 oktober 1981, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de Conventie van Genève en van artikel 6 EVRM en dat volgens verzoeker de Commissaris-generaal “op zijn minst een manifeste appreciatiefout” heeft begaan en dat het “het algemeen principe van de rechten van verdediging” geschonden werd;

2.2.3.1. Overwegende dat, wat de aangevoerde schending van artikel 118 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreft, verzoeker zich louter beperkt tot de stelling dat “in het geval van een minderjarige, behoudens beslissing van de Minister of zijn gemachtigde, geen bevel om het grondgebied te verlaten mag worden afgegeven”; dat uit de stukken van het administratief dossier evenwel blijkt dat een polsradiografie werd uitgevoerd waaruit is gebleken dat verzoeker “minstens 19 jaar is”; dat verzoeker op dit onderzoek geen enkele kritiek geeft zodat hij geen gegevens aanbrengt die aantonen dat dit onderzoek verkeerde conclusies trekt of dat met de resultaten ervan geen rekening kon worden gehouden; dat

derhalve de Commissaris-generaal, op basis van de gegevens van het dossier, ervan kon uitgaan dat verzoeker meerderjarig was;

2.2.3.2. Overwegende dat ,wat de aangevoerde schending van de Conventie van Genève betreft, verzoeker niet aangeeft welk artikel van dit verdrag zou zijn geschonden; dat het middel, wat de aangevoerde schending van het Verdrag van Genève betreft, onontvankelijk is;

2.2.3.3. Overwegende dat de artikelen 52, §1, 2/, a) en 7/ van de Vreemdelingenwet de Commissaris-generaal toelaten een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren en de verblijfsweigering te bevestigen wanneer zij klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is en/of wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat, om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt ten tijde van het onderzoek van het dringend beroep, de Commissaris-generaal de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te nemen; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal concludeert tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag op de volgende gronden : “Er dient te worden benadrukt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag een uiting zouden zijn van een geïndividualiseerde “vrees voor vervolging” in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, omdat u hierover incoherente, vage en weinig aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, betreffende feiten die de kern van uw asielrelaas raken. Vooreerst kunnen er enige vraagtekens worden geplaatst bij uw vermeende (gedwongen) inlijving door de rebellen in Gbentu op 17 mei 2000 en uw verblijf bij de rebellen tot Nieuwjaar 2002. (...) Bovendien kunnen uw verklaringen over uw “vrees voor vervolging” door de huidige Sierraleoonse autoriteiten, zelfs indien die aan de werkelijkheid zouden beantwoorden (quod non), met name door het regime van president Kabbah, in belangrijke mate worden gerelativeerd. (...) Ook uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal omtrent uw reisweg (vanuit *Baffa*) zijn weinig overtuigend. (...)”; dat er dient te worden vastgesteld dat ter ondersteuning van deze overwegingen in de bestreden beslissing uitgebreid en gedetailleerd wordt verwezen naar verzoekers verklaringen zoals genoteerd in het verhoorverslag; dat verzoeker zich vooreerst beperkt tot de stelling dat “de procedure die voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd nietig is en de aantekeningen die door de jurist werden genomen betwist worden, door (hem) niet werden goedgekeurd en hem niet tegenstelbaar zijn, (...), met name nu (hij) niet werd bijgestaan door een tolk die het Nederlands machtig was en het interview in het Engels is doorgegaan”; dat in dit verband verzoeker, enerzijds, niet aantoonde waarom de procedure voor de Dienst Vreemdelingenzaken als “nietig” dient te worden beschouwd en, anderzijds, niet aanduidt welke “nota’s (...) betwist worden”; dat, wat de verwijzing naar de aanwending

van een tolk Krio-Engels betreft, andermaal dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aangeeft op welke wijze de aanwending van een tolk Krio-Engels hem in zijn belangen heeft geschaad; dat ook verzoekers verwijzing naar zijn analfabetisme niet de onwettigheid aantoont van de weergegeven motieven; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker dit argument reeds heeft aangevoerd voor de Commissaris-generaal en er rekening mee werd gehouden, maar dat de Commissaris-generaal heeft geoordeeld dat deze verklaring “ruimschoots tekort schiet”; dat verzoeker tracht met zeer algemene argumenten de door de Commissaris-generaal vastgestelde incoherente, vage en weinig aannemelijke verklaringen te verklaren of te weerleggen; dat dient te worden vastgesteld dat verzoeker met de aangevoerde argumenten niet aantoont dat de Commissaris-generaal zijn verklaringen verkeerd heeft beoordeeld; dat evenmin de stelling van verzoeker, als zou de Commissaris-generaal de gegrondheid van de asielaanvraag hebben beoordeeld, kan worden bijgevalen; dat de Commissaris-generaal, in het kader van het dringend beroep, nagaat of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag nodig is, rekening houdend met alle gegevens van de zaak; dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de Commissaris-generaal in dit stadium van de procedure reeds ten onrechte over de zaak zelf zou hebben geoordeeld; dat verzoekers argumentatie dit alleszins niet aantoont; dat wat de aangevoerde schending van de rechten van de verdediging en van artikel 6 van het EVRM betreft, kan worden volstaan met de opmerking dat, enerzijds, de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet en, anderzijds, artikel 6 van het EVRM evenmin dienstig kan worden ingeroepen nu betwistingen in verband met de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen buiten de toepassingsfeer ervan vallen; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien september tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.